

2 A 9/2000 – 48

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce **Oblastní stavební a.s., Žatec, Volyňských Čechů 1577**, zastoupeného JUDr. Petrem Fuxem, advokátem, se sídlem Budovatelů 2957, Most 434 01, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Joštova 8, Brno**, o přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.9.2000 č.j. 3R 55/00-Ju,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.9.2000 č.j. 3R 55/00-Ju **se zrušuje a věc se mu vrací** k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce na nákladech řízení částku 3.150,- Kč, a to do 30ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Olomouci dne 12.10.2000 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.9.2000 č.j. 3R 55/00-Ju, kterým byl zamítnut podaný rozklad a potvrzeno rozhodnutí Úřadu pro ochranu

hospodářské soutěže ze dne 17.7.2000 č.j. S 160-R/00-876/140/Hs, jehož zrušení se žalobce rovněž touto cestou domáhal. Prvostupňovým rozhodnutím pak bylo rozhodnuto o návrhu žalobce – uchazeče - na přezkoumání rozhodnutí zadavatele – obce Lubenec, se sídlem Obecní úřad v Lubenci - o výběru nejvhodnější nabídky ve veřejné zakázce na „Dodávku 21 bytových jednotek Lubenec – Zahradní“ tak, že rozhodnutím zadavatele ze dne 23.5.2000 o výběru nejvhodnější nabídky nebyl porušen zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen „zákon“), a proto se ve smyslu ustanovení § 59 písm. b) zákona návrh uchazeče zamítá.

Obsahem žaloby je tvrzení, že zadavatel v rozporu se zákonem neposoudil cenu uvedenou v nabídce společnosti Inženýrské stavby L.M. a.s. jako mimořádně nízkou nabídkovou cenu a nepostupoval v důsledku toho v souladu s § 36 zákona, a naopak tuto nabídku vybral jako nejvhodnější a že správní úvaha, kterou žalovaný v prvním i ve druhém stupni použil, vybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Poukázal přitom na ustanovení § 36 odst. 1 zákona s tím, že prvním hlediskem je mimořádně nízká nabídková cena, když ukazatelem představujícím srovnávací parametr pro její posouzení může být cena obvyklá, která je cenou průměrnou, či v podstatě ke stejnému účelu vykalkulovaná cena dle tehdy platného ceníku stavebních výkonů Ústavu racionalizace ve stavebnictví platného pro rok 2000. Druhým hlediskem je, že se cena vítěze veřejné zakázky výrazně odchyluje od ostatních nabídkových cen, když byla o 25% nižší než průměrná cena. Žalobcova nabídková cena tak velkého odstupů nedosahuje. Další žalobní námitkou je podjatost zadavatele a způsob, jakým se s touto námitkou žalovaný vypořádal. Argument žalovaného v rozhodnutí o rozkladu o tom, že i při přihlédnutí na žalobcem poukazovanou podjatost zadavatele by k rozdílu v bodovém hodnocení žalobcovy nabídky mohlo dojít pouze v jednom hodnotícím kritériu, kterým je reference, což by nemělo vliv na umístění žalobcovy nabídky, neshledává žalobce odpovídajícím. V zadavatelových soutěžních podmínkách je uvedeno v sestupném pořadí šest kritérií pro hodnocení, když kritérium reference zde uvedeno není, nýbrž tzv. další předpoklady pro plnění veřejné zakázky. Podjatost zadavatele žalobce prokazoval kopií dopisu starosty obce Lubenec z 20.7.1999 s tím, že zaměstnanci zadavatele či členové jeho zastupitelstva, popř. výkonní úředníci jistě byli členy zadavatelovy komise pro hodnocení nabídek a jejich podjatost dle § 32 zákona je vzhledem k obsahu podání zadavatele jasná. Žalobce na nákladech soudního řízení

požadoval částku 68.700,- Kč, a to za soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč a odměnu za právní zastupování ve výši 2 x 34.275,- Kč a 2 x 75,- Kč paušální náhrady. Dále uvedl náklady spojené s předcházejícím správním řízením, které vyčíslil na 237.400,- Kč a jejichž náhradu také požadoval.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 14.11.2000 k podané žalobě uvedl, že vycházel při výkladu neurčitého právního pojmu „mimořádně nízká nabídková cena“ ze srovnání nejnižší nabídkové ceny s ostatními nabídkovými cenami. Nebyly zjištěny žádné skutečnosti svědčící o tom, že by členové komise pro posouzení a hodnocení nabídek byli podjati. Reference sice nebyly uvedeny jako hodnotící kritérium v podmínkách soutěže, ale v rámci prvního kritéria „předpoklady pro plnění veřejné zakázky“ byly hodnoceny zejména reference, což vyplývá ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek a z hodnotících tabulek členů komise. S ohledem na ustanovení § 36 odst. 1 zákona jako pomůcka při určení mimořádně nízké nabídkové ceny může posloužit např. procentuální údaj o kolik procent se nejnižší nabídková cena odchyluje od průměru ostatních nabídkových cen. Srovnávacím vodítkem však nemůže být srovnání s obvyklou či průměrnou cenou stanovenou předběžně zadavatelem, neboť by tak byl popřen prvek soutěže ve výběrovém řízení. Navrhl pak žalobu zamítnout, příp. zastavit z důvodu uvedeném v § 248 odst. 2 písm. e) o.s.ř.

Ze správního spisu, který žalovaný předložil (č.j. S 160/00-140. 3R 55/00) a dále z dokumentace pro výběrové řízení obce Lubenec, vyplynuly tyto rozhodující skutečnosti. K vyhlášení obchodní veřejné soutěže ve smyslu § 3 odst. 1 zákona došlo dne 22.3.2000. To je významné pro určení právních předpisů, podle nichž se režim veřejné zakázky a jejího posuzování bude řídit, tj. podle zákona č. 199/1994 Sb., ve znění před novelou provedenou zákonem č. 28/2000 Sb. V rámci způsobu hodnocení nabídek (bod D) je na prvním místě uvedeno kritérium „další předpoklady pro plnění veřejné zakázky viz. písm. L odst. 1“ a pod tímto písmenem se nachází podrobnější pokyny, mimo jiné, prokázání údajů o srovnatelných zakázkách v rozsahu nad 10,000.000,- Kč realizovaných uchazeči v posledních 5 letech, o rozestavěných stavbách v současné době, o aktuálním ročním počtu zaměstnanců, o materiálním a technickém vybavení uchazeče pro plnění této veřejné zakázky a o výši obchodního obrátu za poslední tři roky. Správní orgán zahájil řízení na základě návrhu podaného žalobcem ze dne 9.6.2000, když ten se domáhal vydání rozhodnutí, jímž by bylo

zrušeno rozhodnutí starosty obce Lubenec o námitkách a aby zadavateli bylo uloženo vydat nové rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Jako základní důvod podaného návrhu žalobce – uchazeč uvedl mimořádně nízkou nabídkovou cenu u nabídky, jež byla vybrána jako nejvhodnější. Jde o cenu o 3,500.000,- Kč nižší než cena druhé, uchazečovy nabídky a o 5,000.000,- Kč nižší než třetí nabídka a ještě ve větším odstupu od ostatních cenových nabídek. V rozhodnutí žalovaného v prvním stupni je uvedena jako důvod zamítnutí návrhu okolnost, že je výlučně na posouzení a rozhodnutí zadavatele, zda v rámci obchodní veřejné soutěže bude považovat nejnížší cenovou nabídku za mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve smyslu § 36 zákona. Pokud by mělo jít o kalkulace podle ceníku stavebních prací ÚRS, pak by takový postup vedl nutně k jednotným cenám.

Žalobce v rozkladu zopakoval svou stěžejní námitku a poukázal na to, že zadavatel začal uskutečňovat podjatý postup vůči uchazeči při zadávání veřejných zakázek, když jej informoval o svém záměru, že až v případě stažení žaloby ve sporu o 932.000,- Kč bude obec Lubenec ochotna respektovat žalobce opět jako uchazeče o zakázky při výběrových řízeních obce Lubenec. Správní spis obsahuje i dopis Obecního úřadu Lubenec ze dne 20.7.1999, podepsaný starostou obce, v němž je uvedeno, že „na základě projednání v obecním zastupitelstvu vidíme naději na ukončení sporu mimosoudní cestou pouze ve stažení žaloby. V tom případě jsme ochotni do budoucna respektovat žalobce opět jako eventuálního uchazeče o zakázky při výběrových řízeních v rámci obce Lubenec“. Rozklad žalovaný zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V důvodech rozhodnutí uvedl, že relevantní způsob posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny uvádí žalovaný v napadeném rozhodnutí prvního stupně, když nejnížší nabídková cena činí 86,7% nabídkové ceny žalobce, a tento rozdíl není mimořádný. Také při orientačním procentickém propočtu navrhovaném v rozkladu nelze tuto cenu považovat jako mimořádně nízkou, i kdyby se vzalo v úvahu navržené celkové rozpětí od 26,000.000,- do 35,000.000,- Kč, nabídková cena vítězného uchazeče činí 87% spodní hranice tohoto rozpětí. Uvedl, že se nelze ztotožnit s názorem prvostupňového orgánu, že je výlučně na posouzení a rozhodnutí zadavatele, zda bude nejnížší nabídkovou cenu posuzovat za mimořádně nízkou cenu ve smyslu zákona, když úřad je zmocněn přezkoumat veškeré úkony zadavatele. K poukazu na podjatost zadavatele vůči uchazeči uvedl, že ten by se mohl týkat jen referencí jako jednoho

z hodnotících kritérií. Pokud by se k bodovému zisku uchazeče v tomto kritériu přičetl rozdíl oproti bodovému zisku vybraného uchazeče, zůstalo by jejich celkové pořadí nezměněno.

Dokumentace pro výběrové řízení obce Lubenec obsahuje originál vyhlášení veřejné obchodní soutěže s potvrzením o jejím uveřejnění dle 22.3.2000 v Obchodním věstníku. Dále seznam členů komise pro posouzení a hodnocení nabídek včetně náhradníků, protokol o otevírání obálek ze dne 28.4.2000, zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 15.5.2000, včetně tabulky hodnocení nabídek. Z nich je patrné, že nabízená cena jednotlivých nabídek činila (zaokrouhleno na jedno desetinné číslo) u jednotlivých uchazečů v milionech Kč 38,8; 27,8; 33,1; 22,6; 31,3; 26,00; 27,6; 34,8. Vítězná nabídka představovala částku 22,600.000,- Kč, nabídka žalobce žalobce 26,000.000,- Kč. Spis obsahuje čestná prohlášení komise pro posouzení a hodnocení nabídek ve smyslu § 32 odst. 1 zákona a dále oznámení o výběru nejvhodnější nabídky, námitky uchazeče proti rozhodnutí zadavatele a rozhodnutí zadavatele o těchto námitkách ze dne 1.6.2000; kterým zadavatel nevyhověl s tím, že se v případě vítězné nabídky nejedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného včetně řízení, které mu předcházelo a žalobu shledal důvodnou.

Ve správním soudnictví přezkoumávají soudy na základě žalob nebo opravných prostředků zákonnost rozhodnutí orgánů veřejné správy. Podle § 249 odst. 1 o.s.ř. řízení se zahajuje na návrh, které se nazývá žalobou. Podle druhého odstavce žaloba musí obsahovat označení rozhodnutí správního orgánu, které napadá, vyjádření v jakém rozsahu se toto rozhodnutí napadá, uvedení důvodu, v čem žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu a jaký konečný návrh činí. V daném případě je nepochybné, že žalobce usiluje o zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 19.9.2000 č.j. 3R 55/00-Ju, včetně rozhodnutí prvostupňového.

Podle § 250i odst. 1 o.s.ř. při přezkoumávání zákonnosti rozhodnutí je pro soud rozhodující skutkový stav, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí. Dokazování se neprovádí. Podle třetího odstavce k vadám řízení před správním orgánem soud přihlédne, jen jestliže vzniklé vady mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Podle § 245 odst. 2 o.s.ř. u rozhodnutí, které správní orgán vydal na základě zákonem povolené volné úvahy (správní uvážení) přezkoumává soud pouze, zda takové rozhodnutí nevybočuje z mezí a hledisek zákonem stanovených.

Podle § 248 odst. 2 písm. e) o.s.ř. ve znění pozdějších předpisů, zejména zákona č. 27/2000 Sb. a zásadní novely č. 30/2000 Sb., soudy nepřezkoumávají rozhodnutí správních orgánů předběžné nebo pořádkové povahy a rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení správního řízení. Podle části dvanácté zákona č. 30/2000 Sb., hlava I. bod 1, není-li dále ustanoveno jinak, platí tento zákon i pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány. Podle § 376 o.s.ř. zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Podle § 36 odst. 1 zákona jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, odchylovající se výrazně od ostatních nabídkových cen, musí si zadavatel vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění. Zdůvodnění je uchazeč povinen předložit zadavateli ve lhůtě jím stanovené, která nesmí být kratší než 7 dnů od doručení výzvy. Podle druhého odstavce komise může vzít zdůvodnění mimořádně malé nabídkové ceny v úvahu pouze tehdy, jestliže shledá příčiny mimořádně nízké nabídkové ceny jako objektivní, např. z důvodu výjimečné hospodárnosti realizace nebo výrobní metody, originality, popř. objevnosti technického řešení, postupů nebo příznivých podmínek u uchazeče. Podle třetího odstavce jestliže uchazeč nepředloží zdůvodnění ve lhůtě podle odst. 1 nebo komise neshledá důvody mimořádně nízké nabídkové ceny za objektivně prokázané, zadavatel musí vyloučit tohoto uchazeče z další účasti v obchodní veřejné soutěži; toto rozhodnutí mu bezodkladně oznámí. Podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona členové komise a jejich náhradníci nesmí být ve vztahu k veřejné zakázce a k uchazečům podjati; zejména se nesmí podílet na zpracování nabídky, nesmí mít osobní zájem na zadání příslušné veřejné zakázky a s uchazeči je nesmí spojovat osobní ani pracovní či jiný obdobný poměr. O své nepodjatosti učiní člen komise i náhradník písemně čestné prohlášení zadavateli ještě před zahájením činnosti komise. Podle druhého odstavce vznikne-li důvod k podjatosti některému ze členů komise v průběhu její činnosti, popřípadě náhradníkovi, je povinen to bezodkladně oznámit zadavateli. Zadavatel po zvážení důvodů podjatosti člena komise, popř. náhradníka, rozhodne o jeho dalším setrvání v komisi; vznikne-li zadavateli pochybnost o nepodjatosti některého ze členů

komise, popř. náhradníka, postupuje obdobně. Člen komise, popř. náhradník, kterému vznikl důvod podjatosti, se nesmí zúčastnit jednání komise od okamžiku, kdy se o tomto důvodu dozvěděl. Předseda komise vyzve k činnosti v komisi za podjatého člena jeho náhradníka.

Soud rozhodl o žalobě bez jednání rozsudkem ve smyslu § 250f odst. 1 písm. a) o.s.ř., neboť napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

V posouzeném případě soud neshledal žádný důvod pro aplikaci ustanovení § 248 odst. 2 písm. e) o.s.ř., když žalovaný rozhodoval způsobem, který nelze označit za rozhodnutí ani předběžné či pořádkové povahy ani rozhodnutí, jež by toliko upravovalo vedení správního řízení.

Soud nesdílí názor žalovaného ohledně přesvědčivosti jeho argumentace, co se týče mimořádně nízké nabídkové ceny. Tento termín nepředstavuje objekt správního uvážení – diskreční pravomoci, ale tzv. neurčitý právní pojem. Při jeho interpretaci se vlastní uvážení správního orgánu musí zaměřit na konkrétní skutkovou podstatu a její vyhodnocení a objasnit význam neurčitého pojmu a jeho rozsah a hodnotit skutečnosti konkrétního případu z toho hlediska, zda je lze zařadit do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého právního pojmu (srovnej D. Hendrych Správní právo, obecná část, druhé vydání, bod 95 C.H. BECK 1996). V daném případě žalovaný musí bezpečně zjistit, zda skutečně cena nabízená vítězem soutěže je cenou mimořádně nízkou ve smyslu § 36 zákona. Odůvodnění, že totiž záleží jen na posouzení zadavatele, bylo správně odmítnuto v řízení o rozkladu, avšak žalovaný tam projevil takovou míru zdrženlivosti při uchopení tohoto právního problému, že v důsledku nelze jeho závěry, že nabídka vítěze veřejné zakázky nepředstavuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, považovat za přesvědčivě odůvodněné. Žalovaný sice poukazuje na relevantní způsob posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny prvostupňovým orgánem, ten se však spíše zaměřoval na objasnění svého postoje, že posouzení je věcí samotného zadavatele, a tudíž se nelze o jeho argumentaci plně opřít. Žalobce náznakem uvádí porovnání nabízených cen v procentním vyjádření, což lze zajisté chápat jako součást relevantní úvahy při výkladu předmětného právního pojmu. Soud má však za to, že by žalovaný měl ve svém rozhodnutí vycházet z argumentů, které by byly s to přesvědčit o jednoznačnosti přijatého závěru. Žalovaný má nepochybně k dispozici dostatek

kvalifikovaných odborníků, aby mohl připravit odůvodnění, jež ponese prvky jistých objektivizovaných zásad, aby bylo zřejmé, že postoj úřadu není nahodilý. Konečně účinná kontrola postupu zadavatele takovou aktivitu orgánu dohledu pro naplnění účelu části čtvrté zákona předpokládá. Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného si nemůže soud učinit úsudek o věcné správnosti či nesprávnosti daného řešení.

Proto je namístě postup dle § 250j odst. 2 o.s.ř. V rozhodnutí není ničím podpořen názor, proč právě 13% rozdíl v nabízené ceně ještě není mimořádně nízkou nabídkovou cenou. Přitom skutečnost, že se učiněný závěr opírá toliko o jediné kritérium, podporuje úvahu soudu o neodůvodněnosti názoru žalovaného, a tudíž i jeho rozhodnutí. Soud přitom jako vůdčí zásadu pro výklad § 36 vidí prvořadý cíl zákona, a to snahu o přehlednost postupu zadávání s vyloučením diskriminace, protekce a s minimalizací možnosti pletich či korupce (viz důvodová zpráva vlády ČR k zákonu a rozhodnutí 2A 1/2000 VS Ol.). Samotné konstatování mimořádně nízké nabídkové ceny s sebou nenese žádné bezprostřední následky, toliko povinnost nabídkovou cenu odůvodnit, aby komise pro posouzení a hodnocení nabídek se mohla se znalostí věci rozhodnout dle § 36 odst. 2 a 3 zákona o objektivitě příčiny nízké nabídkové ceny. Bude na orgánu dohledu, aby při odůvodňování svého rozhodnutí vycházel z kritérií, která snesou přísná měřítka objektivitě a současně samotné rozhodnutí bude respektovat zásadu přiměřenosti. Ta by dle názoru soudu měla spočívat v tom, aby příliš rigorózní kritéria nevedla k diskriminaci uchazečů a neomezovala nabídku a naopak příliš mírná kritéria nevedla k nezodpovědným nabídkám uchazečů.

S námitkou podjatosti se žalovaný nevypořádal způsobem odpovídajícím dikci § 32 zákona. Podjatost nelze zjišťovat ve vztahu k některému z hodnotících kritérií, ale výlučně vůči osobám, a to pouze členům komise pro posouzení a hodnocení nabídek a jejich náhradníkům. Je tedy nezbytné vypořádat se s námitkou podjatosti vznesenou žalobcem v tom smyslu, zda v tomto případě některý ze členů komise, kteří posuzovali a hodnotili nabídky, nebyl ve vztahu k veřejné zakázce a uchazečům podjatý. Na podjatost lze usoudit zejména z těchto okolností: člen komise se podílel na zpracování nabídky, má osobní zájem na zadání příslušné veřejné zakázky, s uchazeči jej spojuje osobní nebo pracovní či jiný obdobný poměr. Podle okolností případu pak mohou existovat i jiné důvody podjatosti; touto tvrzenou okolností byl dopis starosty obce Lubenec ze dne 20.7.1999 adresovaný žalobci.

Proto se bude muset žalovaný ve smyslu shora uvedeném s námitkou podjatosti vypořádat. Nelze totiž na podjatost usuzovat z pohledu efektivity, tedy skutečného vlivu na samotný výsledek, nýbrž jako na fenomén, který nesmí být přítomen v rozhodovacím procesu bez ohledu na to, zda měl či mohl mít reálný vliv na rozhodnutí samé. Ani v tomto bodě rozhodnutí žalovaného nelze považovat za odůvodněné a z té příčiny ani za přezkoumatelné.

Ze shora uvedených důvodů soud zrušil rozhodnutí žalovaného vydaného ve druhém stupni. Pro zrušení rozhodnutí vydaného v prvním stupni neshledal takový důvod, který by bránil jeho existenci, když to vycházelo z řádně zjištěného skutečného stavu věci. Požadavek na přesvědčivé odůvodnění je zde otázkou ležící mimo dokazování ve správním řízení a lze je uskutečnit v řízení o rozkladu. Námitka podjatosti pak byla vznesena až v řízení o rozkladu.

Podle ustanovení § 250k odst. 1 o.s.ř. měl-li žalobce úspěch zcela nebo zčásti, soud mu proti žalovanému přizná právo na úplnou nebo částečnou náhradu nákladů řízení. Může také rozhodnout, že se náhrada nákladů řízení zcela nebo zčásti nepřizná, jsou-li proto důvody hodné zvláštního zřetele.

Podle bodu 10 části dvanácté hlavy I. zákona č. 30/2000 Sb., odměna za zastupování advokátem nebo notářem v řízení v jednom stupni, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se stanoví podle dosavadních právních předpisů.

Podle § 149 odst. 1 o.s.ř. ve znění před novelou, zastupoval-li advokát účastníka, jemuž byla přisouzena náhrada nákladů řízení, je ten, jemuž byla uložena náhrada těchto nákladů, povinen zaplatit je advokátu. Podle § 151 odst. 3 náklady řízení určí soud podle sazebníků a podle zásad platných pro náhradu mzdy a hotových výdajů. Podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) platné ke dni vydání rozsudku tohoto soudu se podle § 9 považuje částka 10.000,- Kč za tarifní hodnotu, mimo jiné, ve věcech žalob proti rozhodnutím správních orgánů projednávaných podle části páté o.s.ř. (pism. f). Podle § 7 sazba mimosmluvní odměny z tarifní hodnoty do 10.000,- Kč činí 1.000,- Kč. Podle § 11 odst. 1 mimosmluvní

odměna m.j. náleží za každý z těchto úkonů právní služby: převzetí a příprava zastoupení nebo obhajoby na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb, písemné podání soudu nebo jinému orgánu týkající se věci samé. Pokud jde o náhradu nákladů hotových výdajů, o tom pojednává § 13 odst. 3, podle něhož nedohodl-li se advokát s klientem na jiné paušální částce jako náhradě výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné, činí tato částka 75,- Kč na jeden úkon právní služby.

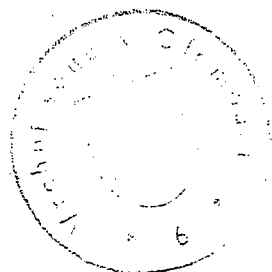
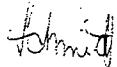
Protože žalobce byl v řízení úspěšný, soud mu proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení (§ 250k odst. 1 o.s.ř., § 246c o.s.ř.), a to s ohledem na datum zahájení řízení podle dosavadních právních předpisů.

Přiznaná částka proto představuje 2 x úkon právní pomoci po 1.000,- Kč, zaplacený soudní poplatek 1.000,- Kč, 2 x režijní paušál po 75,- Kč, tedy celkem částka 3.150,- Kč. Jiné úkony a jiné náklady nebyly žalobcem prokázány. Soud v tomto řízení také nemůže rozhodovat o nákladech jiného řízení, než které probíhá před ním z titulu podané žaloby. Uvedenou částku soud uložil žalovanému zaplatit k rukám právního zástupce žalobce v přiměřené lhůtě do 30ti dnů od právní moci rozhodnutí s ohledem na délku trvání bankovních operací a také doby potřebné k provedení administrativních úkonů žalovaného.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný
(§ 250j odst. 4 o.s.ř.)

V Olomouci dne 1. února 2001

Za správnost vyhotovení:
R. Schmidtová

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu

